

מדינת ישראל משרד המשפטים

היחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם

30 יולי 2014

ג' אב תשע"ד

סחר בבני אדם - ציטוטים מן הפסיקה

העבירה בה הורשעו הנאשמים, החזקה בתנאי עבדות, היא מהעבירות החמורות בספר החוקים הישראלי כפי שעולה מהעונש הנלווה לה ומהעובדה שנקבע בה עונש מזערי. העבירה נועדה להתמודד עם תופעה חברתית רעה של עבדות מודרנית, שבמסגרתה נעשים בני אדם מעין חפצים המוחזקים כרכוש על ידי אחרים, השולטים בחייהם. תופעה זו פוגעת בכבוד האדם ונוטלת מהקורבנות את הזכות האנושית לעצמאות ואחריות לגורל. אמנם אין מדובר בעבדות אשר היתה מקובלת בעולם העתיק וחלפה כתופעה חברתית ממדינות המערב רק במחצית המאה ה-19, אך אין להפריז בחשיבות הוקעתה וחיסולה של התופעה החדשה, דווקא משום שהיא נחזית להיות לגיטימית באמצעות שימוש במנגנונים מודרניים כגון הסכמים חוזיים. הסכמת החוזה של הקורבנות (המגיעים במרבית המקרים מקרב אוכלוסיה מוחלשת ולכן חסרים יכולת אמיתית להתנגד ולהתמקח) ועמידה פורמאלית בתנאי החוקים הסוציאליים הנהוגים במדינה אינם יכולים להסוות את קיומה של התופעה, אליה יש להתייחס במלוא החומרה ולעוקרה מן השורש.

תפח (י-ם) 13646-11-10 **מדינת ישראל נ' אברהים ג'ולאני** (10.6.2012, פורסם בנבו), פס'

8

הנגע המכוער של הסחר בנשים למטרות זנות שלח זרועותיו אל כל רחבי העולם, וגם למדינת ישראל. המחוקק, מערכות האכיפה ובתי המשפט כולם היטו שכם למאבק בתופעה זו המבטאת התבהמות, השפלה קשה וביזוי כבודן וחירותן של נשים. פגיעתה של תופעת הסחר בנשים לעיסוק בזנות אינה רק באותן נשים שהן קורבנות הסחר אלא בכלל הציבור ובפרט בנשים. בית משפט זה צעד בדרך שהתווה המחוקק להחמיר עם המעורבים בעבירות מתחום זה, ועמד על כך שהיחס המחמיר ראוי לא רק למי שהורשעו ב"רכישת" או ב"מכירת" נשים לעיסוק בזנות, אלא גם לכל המעורבים בשרשרת הסחר.

השופטת עדנה ארבל ע"פ 3813/06 **קוניאבסקי נ' מדינת ישראל** (11.4.2007), פס' 5

קריאה בחומר הראיות מעלה בבירור כי המשיב ראה בפלונית נכס שרכש מוויקטור וכי פלונית היתה בידיו כנכס מניב פירות. יחסו אליה היה כיחסו אל נכס המניב פירות, אף לא כיחס החקלאי אל עץ פרי הנדרש להשקייה ולטיפוח. יחסו של המשיב לפלונית היה יחס משפיל, ופלונית - שדרכונה נלקח ממנה על-ידי המשיב - רחוקה היתה להיות אדם חופשי. אכן, אדם ה"שוכר" אישה מחברו תמורת "דמי שכירות" יומיים, לא יישמע בטענה כי אותה אישה היתה אדם חופשי.

השופט מישאל חשין, בש"פ 7542/00 **חנוכו נ' מדינת ישראל**, תקי-על 2000 (3) 1992.

שלא כעבירות האחרות היא העבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות; עבירה זו, עבירה חמורה היא במיוחד, ולא בכדי העובר אותה צפוי למאסר בן שש עשרה שנים. אין צורך להוסיף, הכל יודעים זאת, כי עבירה נגזרת היא מתופעות בזויות שנתגלו בחיי המדינה, תופעות של "יבוא" נערות ונשים ממדינות מסויימות להעסקתן בזנות, ו"יבוא" המלווה בהתנהגות נקלית ובזויה כלפי אותן נערות ונשים המבקשות למצוא פת לחם. אין זה כבוד לא למדינה ולא לחברה בישראל, שעבירה מעין זו נחרתת בספר החוקים בייחוד בIODענו שהעבירה לא שרדה במקומנו בימים משכבר; עבירה היא שנקבעה בימינו אלה.

השופט מישאל חשין, בש"פ 7542/00 **חנוכו נ' מדינת ישראל**, תקי-על 2000 (3) 1992.

בימים שמכבר סחרו אנשים בבני-אנוש כצלמם ובדמותם, כמו היו חפצים דוממים; כך הוא, ככל הנראה, גם בימינו אלה במדינות מסויימות. הוראת סעיף 203א. לחוק העונשין נועדה להילחם בדמותו המודרנית והמכוערת של סחר העבדים מימים שמכבר, ואנו, בתי-המשפט, משימה הוטלה עלינו להעלות את תרומתנו למלחמה זו שמלחמת חורמה היא. אמרתי במקום אחר כי המלחמה בסחר סמים נדמית היא למלחמת ישראל בעמלק: מלחמה היא שאין בה לא שביתת-נשק ולא פשרות. אוסיף עתה כי המלחמה בסחר בבני-אדם לעיסוק בזנות אף היא כמלחמת ישראל בעמלק: אף זו מלחמה היא שאין בה לא שביתת-נשק ולא פשרה.

➤ השופט מישאל חשין, בשפ 7542/00 **חנוכוב נ' מדינת ישראל** תקי-על 2000(3) 1992.

אני משפיל את עיניי בבושה, שכן מכירה וקניה של אדם - וכמותם השכרה ושכירה של אדם - לשם עיסוק בזנות, הינו, במובן מסויים, הזניית השפה; ואולם מה נעשה וכלו מילים מן השפה לתיאור מעשי כיעור כמעשים המתוארים בכתב-האישום. נדע אפוא, כי המושגים 'מוכר' ו'קונה' בהוראת סעיף 203א. לחוק העונשין, אינם אלא מושגים שאולים מעולם אחר; ומתוך ששאולים הם ממיסגרות ומתחומי חיים אחרים, ממילא משנים הם את פניהם ואין להבינם אלא כמטאפורה לתיאור תופעות חיים מכוערות, תופעות חיים שהשפה דלה מכדי לציירן במדויק.

➤ השופט מישאל חשין, בש"פ 7542/00 **חנוכוב נ' מדינת ישראל** תקי-על 2000(3) 1992.

העבירה של סחר בבני אדם לצורך העסקתם בזנות היא מן העבירות הבזויות והנתעבות ביותר שבספר החוקים שלנו. יש בה מן הזוועה שבמכירת אדם, מן האכזריות וההשפלה שבניצול מיני ומן האימה שבסחיטה. בתוך עבירה זאת מובנים המורא והפחד שמטיל הסוחר על קורבנותיו - ואף על מעורבים אחרים במסחרו - בתקופת השעבוד; ואף אחרי שיצאו מעבדות לחירות.

➤ השופט יעקב טירקל, בשפ 9274/01 **מדינת ישראל נ' עמי ישי** (27.11.01), פס' 3.

תופעה הרסנית זו של סחר בבני-אדם נוכל להיאבק בה ביעילות רק אם נקפיד להעלות ברשת את כל המשתתפים בחינגא. רק על דרך פגיעה - ופגיעה קשה - בכל אחת ואחת מחוליות שרשרת הסחר - חוליה אחר חוליה - יהיה ניתן להעלות בעשן את הפעילות כולה.

➤ המשנה לנשיא מישאל חשין, ע"פ 7757/04 **בורשטיין נ' מדינת ישראל** פ"ד נט(5) 218, פס' 26.

זה מכבר צווינו על "וּבְעֶרְתָּ הָרַע מִקִּרְבְּךָ" (דברים, כד, ז [א]). והסחר בבני-אדם הוא הרע-מכל-רע.

➤ המשנה לנשיא מישאל חשין, ע"פ 7757/04 **בורשטיין נ' מדינת ישראל** פ"ד נט(5) 218, פס' 42.

חלפו הימים האפלים שבהם היה ניתן לראות באדם כלשהו קניינו של אדם אחר. האדם, באשר הוא אדם, אינו יכול לשמש כחפץ שניתן לרכוש בו זכויות קנייניות; אדם נולד בן-חורין, וזכותו לחירות מוגנת ונשענת על זכויות היסוד של האדם בין שחקוקות הן ובין שאינן כתובות עלי ספר.

➤ השופטת דורית ביניש, ע"פ 11196/02 **פרודנטל נ' מדינת ישראל** פ"ד נז(6) 40, פס' 5.

חירות האדם הולכת שלובת זרוע עם כבוד האדם. מדגישים אנו את התהום הרובצת בין ערכים אלה לבין התופעה של סחר בבני אדם כבבהמות, ועוד למטרות זנות, תופעה, שצמחה כיבלית, אומנם בשולי חברתנו, אבל בתוכנו.

➤ תפ (ח"י) 341/01 **מדינת ישראל נ' אדוארד קונין** (20.3.2002).

שיקולי הענישה [...] מחייבים מבט רחב יותר אל עבר התופעה העבריינית של סחר בבני אדם לצרכי זנות, כאחד הגילויים החברתיים הבזויים, המשפילים והחמורים ביותר בפשיעה החמורה המוכרת כיום בעולם ובישראל.

תופעת הסחר בבני אדם למטרות זנות קיבלה תאוצה גדולה עם הקלת נגישות התנועה בין ארץ לארץ, ופתיחת הגבולות שפעם הפרידו בין יבשות ובין מדינות. היא קיבלה דחיפה משמעותית גם מכיוון רשתות ארגוני הפשע הבינלאומיים הפנים-מדינתיים, המשתמשים באמצעים מתוחכמים לצורך ניווד בני אדם מארץ לארץ למטרות זנות, תוך הפקת רווחי עתק על חשבונם, ותוך עשיית שימוש בהם כעבדים וכשפחות, נעדרי חופש, העוברים מיד ליד כחפץ נסחר, ואשר חייהם, כבודם ועתידם נרכש בידי "בעלים" שקנה אחיזה בחייהם, משל היו מוצר סחיר חסר הווייה עצמאית משלו. הסחר בבני אדם למטרות זנות חורג בחומרתו באופן ניכר מהעבירות הנילוות הכרוכות בסרסרות, ובהבאת אדם לידי עיסוק בזנות. מאפייניו של הסחר הם "קנייה" ו"מכירה" של אדם העובר כחפץ מידי המוכר לידי הקונה לצורך עיסוק בזנות. עיסוק הסחר מעבירה מעין זכות "קניינית" לרוכש על גופו ורוחו של האחר. לעבירות הסחר נילוות בדרך כלל עבירות כגון כליאת שווא, שנועדו להבטיח כי "הממכר" לא יישמט מידי הבעלים, וכי "השקעתו" ברכישה לא תושם לאל. תופעת הסחר בבני אדם לצורך זנות המתפשטת בעולם המודרני מחזירה את הציביליזציה והאנושות אלפי שנים אחורנית, לעולם העתיק אשר הכיר בקיומה של עבדות, והסכין עם האפשרות כי בני אדם יימכרו כעבדים בעסקאות בין בעלי ממון, כשהם חסרי מעמד חברתי, ומשוללי זכות יסודית לחיות חיי חופש בתנאים של שוויון חברתי [...]. תופעה זו המתרחשת בישראל היא כתם אפל המכתים את הרוח והערכים עליהם בנויה החברה הישראלית, ואשר עליהם מושתת המשטר הדמוקרטי במדינה. תופעה זו פוגעת פגיעה קשה בקרבנות הסחר עצמן, בגופן, בכבודן, ובהווייתן כבני אדם. היא פוגעת לא פחות ביסודות הבסיסיים ביותר עליהם נשען המוסר היהודי, והאתוס הישראלי.

על החברה בישראל למצות את כל האמצעים הנתונים בידה להתמודד עם תופעה חמורה זו בדרך של מלחמה חברתית כוללת, לגייס את רשויות אכיפת החוק לצורך מיצוי כל הדרכים לבער נגע זה מנוף הארץ. תופעת הקנייה של אדם בכסף בתורת "רכוש" העובר לסוחר, הפיכתו לאובייקט הנתון לשליטת האחר לצורך הפקת רווחים על דרך מכירת גופו, ויצירת הגבלה טוטלית על חירות תנועתו, הם גילויים שהחברה הישראלית אינה יכולה להסכין עימם, ואינה רשאית להתייחס אליהם בהשלמה כרע בלתי נמנע.

◀ השופטת אילה פרוקצ'יה, ע"פ 10489/06 יצחק עופר נ' מדינת ישראל (14.1.2010), פורסם בנבו, פס' 67-70.

ציטוטים המתארים את תופעת הסחר בבני אדם וקורבנותיה

"דמיני לך שאת נעולה בבית זר. את לא דוברת את שפתו של השובה. בפעמים הנדירות שאת יוצאת בליווי מתחומי הבית, אסור לך לדבר עם אף אחד. לעתים קרובות מאכילים אותך בשאריות המזון שהותירו הילדים שעליך לשמור עליהם בד בבד עם ביצוע עבודות הבית הנפרשות על פני היממה כולה. מעולם לא שילמו לך עבור שירותיך, ובעלת הבית מתעללת בך פיזית. אמנם נדמה שהתסריט הזה לקוח מתקופה קדומה יותר בהיסטוריה של ארצות הברית, אבל הוא מתאר את התנאים שנורינה נסה עבדה בהם לא מכבר באזור וושינגטון הבירה. מאחורי הדשאים המטופחים והדלתות הנעולות של כמה מהעשירים שבאזרחינו ספונות כמה מהבריות הפגיעות ביותר בארצות הברית: עובדות בית זרות שבעות התעללות, שלפעמים הן קורבנות עבדות וסחר בבני אדם."

ג'וי מ. זרמבקה, "עבודה שחורה באמריקה: עוזרות זרות והעבדות המודרנית", בתוך: האישה הגלובלית, ברברה ארנרייך וארלי ראסל הוכשילד עורכות, 2006, עמ' 183.

"חייתי כמו בגיהנום. הם לא נתנו לי לצאת החוצה ועד היום אני מתעוררת באמצע הלילה מסיזמים. באותו יום כשביקשתי רשות להתפלל, שאלתי האם הם יכולים לתת לי את דרכוני, אבל ראיתי שזה לא מוצא חן בעיניהם. הם אמרו לי שגם המשרתת של הבת שלהם בחו"ל לא יוצאת מהבית."

מתוך פרסום בעיתונות הנוגע לפרשה של עובדת פיליפינית אשר הוחזקה בתנאי עבדות (פרשת גילאני) <http://www.ynet.co.il/articles/0,7340,L-4196816,00.html>

"מעמידים אותה ערומה באמצע החדר... נוגעים לה בחזה ובאחוריים- לראות אם יש מה לתפוס. בודקים לה את הלשון ואת השיניים- לראות אם היא בריאה. נוגעים לה באיברים האינטימיים ואומרים לה: תלכי קדימה, אחורה, תעשי פוזות של דוגמנית, תנענעי מותק, תתכופפי- יותר נמוך- שנראה מה את שווה. ותרקדי, כמו רקדנית בטן."

עדותו של סוחר נשים מתוך כתבתה של מקובר שרי, "עבדות כחול-לבן", מעריב, מוסף שבת, 14.06.2002

"ניסיתי להתנגד, ביקשתי שיעזבו אותי, והם אמרו לי המילה 'לא' לא קיימת בשבילך. את עכשיו גופה מהלכת, את כמו עבד שלנו – אם תתנגדי, את תמותי בגיל צעיר מאוד, הביתה לא תחזרי. תביני, אם את רוצה לחיות תצטרכי לעבוד בשבילנו."

לנה מביילרוסיה; מתוך הספר "מחוזות זרים", אילנה המרמן הוצאת עם עובד

"הגעתי אל בית המלון, אבל הלקוח לא היה במצב רוח וביקש שאחזור למכון. בכיתי והתחננתי שלא יעשה זאת, כי הסרסור יחשוב שהלקוח לא היה מרוצה ממני ואני אקבל קנס. הוא אמר לי אל תדאגי, התקשר למכון והסביר שזו לא אני אשמה וביקש שלא ייתנו לי קנס. רק בגלל הדבר הזה, שסיפרתי למישהו שאנחנו מקבלות קנסות, קיבלתי קנס של 3,000 דולר."

א.ק. מאוקראינה, 14.04.2002, עדות שנגבתה בכלא נווה תרצה

"...אני לא התכוונתי בכלל להגיע לישראל. מאריתריאה הגעתי למחנה פליטים בסודן ושהיתי שם. בסודן נחטפתי ע"י מברחים בדואים. הם לקחו אותי ועוד קבוצה של אריתריאים למדבר בסודן, היינו שם 20 ימים, ואז הם העבירו אותנו לסיני ברכבים. שהיתי בסיני במשך 8 חודשים. עברתי התעללות פיזית ומינית קשה (המוחזקת בוכה, הערת בית הדין). המברחים קשרו אותי בשרשרת ברזל בשתי העיניים והרגליים שלי. גם כיסו לי את העיניים באמצעות בד, כך שלא ראיתי אור יום במשך חודשיים. כמו כן, במשך כל התקופה הזו קיבלתי מכות באמצעות מקל. המכות קיבלתי באזור הגב. גם מכות חשמל חזקות נתנו לי. כמו כן, המברחים טפטפו פלסטיק מותך באזור הרגליים וידיים וגרון (למוחזקת סימני כוויות על העור, הערת בית הדין). גם תלו אותי עם ראש למטה ורגליים למעלה. כמו כן, כיבו סיגריות על גופי. אני גם סבלתי מהרעב, קיבלתי אוכל פעם בשלושה-חמישה ימים."

עוד אני רוצה לספר, כי במשך תקופה של חצי שנה בסיני אני נאנסתי כל יום ע"י המברחים (המוחזקת בוכה ללא הפסקה, הערת בית הדין). במשך 4 חודשים שני גברים אנסו אותי כל יום, ובחודשיים האחרונים רק גבר אחד כל יום. היו אותם גברים כל יום, חוץ מפעם אחת כשגברים נוספים הגיעו ואנסו אותי. כל אונס נמשך כשעה בערך. האונס התבצע בצורה הבאה: במשך חודשיים אנסו אותי במקום שלי מול שאר הגברים והייתי קשורה בשרשרת ברזל. במשך ארבעה חודשים נוספים אני עבדתי בניקיון כלים ועשיתי כביסה של בגדים של המברחים, ואז לאחר העבודה היו לוקחים אותי לשירותים ואנסו אותי שם. המברחים הכניסו את איבר המין שלהם

גם לתוך הפה שלי ולא רק לתוך איבר המין שלי. האנסים האלה לא השתמשו באמצעי מניעה כלשהם. במרפאה כאן בדקו אותי ואמרו לי שאני לא בהריון. אך אני פוחדת כי לא קיבלתי מחזור כבר 8 חודשים.

בסופו של דבר, שילמתי להם \$35,000 כדי שישחררו אותי ויבריחו אותי לישראל. ההורים שלי באריתריאה מכרו את הבית שלהם כדי להעביר את הכסף למבריחים."

מתוך פרוטוקול בית הדין לביקורת משמורת של שוהים לא חוקיים מיום 04-12-2012, בעניינה של ד.ה, אזרחית אריתריאה

"היה עוד חילופי דברים בינינו שפשוט כאילו התעצבנתי, קמתי, לקחתי את התיק שלי ורציתי לצאת מהשער, הוא לא נתן לי לצאת. הוא תפס אותי, גרר מהשיער, מהשיער, הוא החזיק לי רק בשיער גרר אותי לתוך הבית, הוא גרר אותי לתוך הבית, ביקש שיקחו לי את התיק, שיפזרו לי את כל התיק על הרצפה. הוא אמר לי את לא הולכת מפה היום. הוא משך אותי לחדר שלו, לפתח החדר, שכבתי על הרצפה, הוא אמר תביאו לי את השוט, תביאו לי את השוט. כאילו אני לא רגילה לקבל מכות, אני פחדתי, אני לא יודעת איך לאכול את זה. בסוף לא הביאו את השוט, הוא דרך לי על הבטן ועל הצוואר, רגל אחת פה ורגל אחת פה, הוא קפץ כזה כאילו, זה היה כמו חצי דקה, לא היה לי אוויר, לא היה לי אוויר ואז נרגעו הרוחות, הוא אמר לי טוב תלכי לישון, אם את רוצה תלכי מחר."

מתוך תפ"ח 6749-08-11, מדינת ישראל נ' ד.א (עדותה של אחת הנשים בפרשת הכת הסדיסטית בירושלים), בעמ' 75

סרטים בנושא סחר בבני אדם

בתחום הסחר בבני אדם, בפרט סחר למטרות זנות ותופעת הזנות, ישנם סרטים רבים בהם ניתן לעשות שימוש במסגרת הרצאות והכשרות. להלן מספר דוגמאות לסרטים כאלו:

לקשמי - Lakshmi – (הודו, 2014)

הסרט מגולל את סיפורה של ילדה בת 13 בשם לקשמי, אשר נחטפת ונמכרת לזנות. הסרט מציג מחד את המכירה, החיים בסחר לזנות, את הייאוש ואת הסבל, אך מנגד גם את תהליך השיקום, ההשלמה ומציאת הכוח הנפשי לעמוד מול שופט ולמעשה מול הגורם העברייני ולהסתכל לו בעיניים.

"זונה" סרט דוקומנטרי קצר אודות תופעת הזנות בישראל (ישראל, 2012, פרויקט נועה)
סרט קצר המתאר את המיתוסים הנוגעים לתעשיית הזנות ומציג בין היתר את הקשר בין זנות לסחר בבני אדם (משתתפים בסרט בין היתר, נציגת מכון תודעה, נציגת משרד המשפטים ועוד).

ליליה לנצח – Lilya 4-Ever (שוודיה, 2002)

סרט העוקב אחר ליליה בת ה-16 מברמה"מ לשעבר, שנסחרת לזנות לשבדיה. הסרט מתאר את תהליך הבידוד שלה, תהליך הגיוס וחוויתה כנערה שנסחרת בשוודיה.

סקס טראפיק – Sex Traffic (בריטניה/קנדה, 2004)

שתי אחיות ממולדובה חושבות שהן בדרכן להגר למערב עם הארוס של אחת מהן, רק כדי לגלות כי נמכרו לסוחר נשים הכופים עליהן עיסוק בזנות. השתיים מגיעות בסופו של דבר ללונדון ומוצאות עצמן נבגדות שוב ושוב על ידי הסרסורים והמשטרה כאחד.

אור – My Treasure (ישראל/צרפת, 2004)

אור, כמעט בת 18, מפשילה שרוולים ויוצאת לעבודות שחורות משחור לפרנסת הבית. כשאיננה עובדת או לומדת, אור מטפלת באמה רותי, שעוסקת בזנות כבר יותר מעשרים שנה. אור מוצאת לאמה עבודה בניקיון ומחליטה שמעכשיו הכול יהיה אחרת. אבל איך אפשר שיהיה אחרת במציאות הדפוקה ששתיהן חיות בה?

פי.בי.אס. 'זווית רחבה' – מתים לעזוב – PBS Wide Angle- Dying to Leave (ארה"ב, 2003)
הסרט מתאר את האפקטים הנרחבים של תופעת הגלובליזציה, אשר גרמת לאנשים לחצות גבולות בינלאומיים. הסרט מביא את סיפורם של מגוון אנשים, וביניהם: אישה ממולדובה אשר נסחרת למטרות זנות במדינות הבלקן, אישה מקולומביה אשר נסחרת למטרות זנות ביפן, גבר ממקסיקו אשר נסחר למטרות עבדות בארה"ב ועוד.

אגדה על ניקולאי וחוק השבות (ישראל, 2008)

סיפורו של ניקולאי מתחיל בכפר קטן ונידח בחבל מולדובה שברומניה, כאשר הוא מצא עצמו, כמו עשרות אלפי כפריים רומנים, מחוסר עבודה. הוא החליט לחפש פרנסה מעבר לים, ועבד במשך שלוש שנים כעובד זר בישראל, כשהוא מנוצל על ידי חברת כוח האדם שהביאה אותו. אין לו כמעט קשר עם משפחתו ועם אשתו שילדה את בנו השני בהעדרו. הוא בורח מהמעביד והופך בלתי חוקי, נתפס על ידי המשטרה, מושלך למאסר, אבל ברגע אחד גורלו משתנה.

מסעות ג'יימס בארץ הקודש – James' Journey To Jerusalem

ג'יימס מגיע לישראל מאפריקה ומתחיל לעבוד אצל שימי, קבלן עובדים זרים המנצל אותו לרעה. דרך סיפורו של ג'יימס אנו מגלים את המצב בו עובדים זרים נמצאים בישראל כיום.

רוחות רפאים – Ghosts (בריטניה, 2006)

סיפורה של אם סינית חד-הורית, שמשלמת הון על מנת לספק פרנסה למשפחתה, ומוברחת לבריטניה, שם היא מועבדת בפרך.

מחיר הסוכר – The Price of Sugar (ארה"ב / הרפובליקה הדומיניקאנית, 2007, דוקומנטרי)
סרט דוקומנטרי על מאמציו של כומר נוצרי, האב כריסטופר הארטלי, לשפר את תנאי מלקטי הסוכר שהיגרו מהאיטי ברפובליקה הדומיניקאנית. הסרט מתאר תנאים של עבדות והמאמצים לשיפורם.

רשימת סרטים מלאה שמורה ביחידה לתיאום המאבק בסחר בבני אדם.

רח'י הלל 6, קומה 5, י-ם • טלפון: 02-5425507 • פקס: 02-5425502

מייל: danabi@justice.gov.il